

La tridimensió de Demetrio Ribes

L'edifici de La Nau acull una exposició de fotografies estereoscòpiques inèdites de l'arquitecte valencià

Olga Briasco, València

La fotografia estereoscòpica, en tres dimensions, va tindre una especial rellevància en 1850, moment en què hi ha una major demanda per la curiositat que desperta la visió en relleu. Els continus avanços en este sentit van permetre que aficionats abraçaren la nova tendència, com l'arquitecte valencià Demetrio Ribes Marco, que amb la seua càmera va retratar les primeres dècades del segle XX.

La Universitat de València ha reunit per primera vegada les fotografies tridimensionals que va realitzar l'arquitecte Demetrio Ribes en l'exposició *La mirada de l'arquitecte. Demetrio Ribes i la seua càmera estereoscòpica*, que estarà fins al pròxim 2 de setembre en la Sala Thesaurus de l'edifici de la Nau. «La mostra ret homenatge a l'urbanista i constructor valencià, considerat un dels màxims exponents del modernisme a Europa, a través d'unes 180 fotografies tridimensionals datades entre 1908 i 1918 en les quals l'autor va retratar el segle XX amb escenes de monuments, edificis i festes populars», va expressar la directora de la càtedra Demetrio Ribes UVEG-FGV i comissària del projecte, Inmaculada Aguilar Civera.

JESÚS BLEDA

INAUGURACIÓ. La mostra s'exposa a la Sala Thesaurus.

La mostra arreplega prop de 80 fotografies físiques i més d'un centenar projectades en pantalles de plasma amb el sistema visor d'anàglifs (sistema de visió d'imatges tridimensionals). Segons va explicar Inmaculada Aguilar, la mostra dóna a conèixer «la nova faceta de l'arquitecte Ribes, la de fotògraf aficionat; una mirada que ens revela els diferents objectes que el motivaven» d'un home «del seu temps».

L'exposició, que forma part de la col·lecció Guillot Ribes, propietat de la família de l'arquitecte està dividida en quatre parts. La tro-

bada amb la història; *La dialèctica amb el present; Moments d'actualitat: fires, festes i exposicions*, on les festes falleres cobren gran protagonisme, així com l'exposició regional de 1909 i Nacional de 1910 de València. L'última part, *La cotidianidad de l'obra: arquitectura i construcció* il·lustra moments en la construcció de les obres que va realitzar junt amb Enrique Grasset.

Aguilar va destacar la «possibilitat de veure les quals, possiblement siguin les primeres imatges en color de treballs d'Antoni Gaudí».